

Katowice, dnia 30 lipca 2026 r.

INFORMACJA Nr 28/2026/EW

w sprawie tąpnięcia i wypadku zbiorowego (dwa wypadki powodujące czasową niezdolność do pracy), w następstwie wstrząsu górotworu o energii $5,2 \times 10^7$ J, do którego doszło w dniu 18 lipca 2026 r., w KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Rudna” w Polkowicach

W dniu 18 lipca 2026 r. o godzinie 13²⁷, w polu eksploatacyjnym GL-XXVIII/2 oddziału G-2 (dalej: „pole”), wystąpił samoistny wstrząs górotworu o energii $5,2 \times 10^7$ J, którego ognisko było zlokalizowane w odległości około 1,2 km na północ od Szybu R-XI.

Złoże rud miedzi w polu o średniej miąższości 1,5 m, stanowiły dolnocechsztyńskie dolomity, łupki oraz piaskowce czerwonego spagowca.

Złoże w rejonie pola zaliczone zostało do drugiego stopnia zagrożenia tąpnięciami, do pierwszego stopnia zagrożenia wodnego i do pierwszej kategorii zagrożenia wyrzutami gazów i skał. Stanowiska pracy w wyrobiskach pola zaliczono do drugiego stopnia zagrożenia klimatycznego. Dla robót eksploatacyjnych w polu opracowany został projekt techniczny eksploatacji zawierający szczegółowy projekt eksploatacji, zaopiniowany przez kopalniany zespół właściwy ds. rozpoznawania i zwalczania tąpnięć i zawałów i zatwierdzony przez kierownika ruchu zakładu górniczego. Wybieranie złoży rud miedzi prowadzono według założeń systemu komorowo-filarowego z ugięciem stropu, rozcinając caliznę wyrobiskami o szerokości około 7 m pod stropem i wysokości śr. 2,2 m, na filary o zasadniczych wymiarach w osiach komór i pasów wynoszących 12 m x 14 m. W polu wyznaczono strefę szczególnego zagrożenia tąpnięciami z limitem zatrudnienia 15 osób. W ramach aktywnej profilaktyki zagrożenia tąpnięciami w polu obowiązywał rygor grupowego strzelania nie mniej niż sześciu przodków, w tym co najmniej cztery odpalane w postępie w caliznie z 6 godzinnym czasem wyczekiwania po tych strzelaniach, w strefie szczególnego zagrożenia tąpnięciami.

Wyrobiska pola zabezpieczone były obudową kotwową wklejaną o długości żerdzi 1,8 m, w siatce kotwienia 1,5 m x 1,5 m. Jako obudowę dodatkową stosowano kotwy rozprężne OB o długości 5 m, drewniane stojaki i stosy podporowe oraz stojaki hydrauliczne typu Hydrotech.

Pole było przewietrzane prądem powietrza płynącego od szybu wdechowego R-VII, które było kierowane wyrobiskami do komory maszyn ciężkich KMC C-2/B-7, skąd wydzieloną drogą, z wykorzystaniem systemu klimatyzacji centralnej, w ilość około 2600 m³/min, w rejon frontu rozcinkowego pola GL-XXVIII/2. Suma zainstalowanych mocy chłodniczych przy froncie rozcinkowym pola wynosiła 1,25 MW. Po przewietrzeniu wyrobisk pola, powietrze zużyte odprowadzane było do pobliskiego szybu wentylacyjnego R-XI. Strefa robocza frontu rozcinkowego była oddzielona od

pozostałej części pola eksploatacyjnego systemem tam gumowych i podsypek z urobku. W pozostałej części pola eksploatacyjnego wyznaczone były drogi komunikacyjne i prowadzona była infrastruktura, w tym przewody zasilania w energię elektryczną, łączność, rurociągi wodne i klimatyzacyjne.

Ognisko wstrząsu zlokalizowane zostało na skrzyżowaniu komory K-25 i pasa P-112. W rejonie prowadzono roboty górnicze, w tym wiercenie otworów strzałowych oraz wybieranie i odstawę urobku. W momencie wystąpienia wstrząsu w strefie zagrożenia znalazło się siedmiu pracowników. Rozpoczęto akcję ratowniczą i wezwano dyżurujące zastępy ratownicze Górniczego Pogotowia Ratowniczego Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Sobinie. Sześciu pracowników samodzielnie wycofało się ze strefy zagrożenia. Akcja ratownicza polegała na ręcznym przebieraniu mas skalnych za pomocą łopat i grac w miejscu uwięzienia górnika-instruktora strzałowego, obsypanego rumoszem skalnym wyrzuconym z ociosów. Po uwolnieniu i wytransportowaniu górnika-instruktora strzałowego ze strefy zagrożenia oraz zaopatrzeniu medycznym poszkodowanego przez lekarza z JRGH, przetransportowano go pod szyb R-VII i na powierzchnię. O godzinie 15⁴⁵ Kierownik Akcji ogłosił zakończenie prowadzenia akcji ratowniczej. Pole zostało wygradzone z ruchu do czasu umożliwienia przeprowadzenia oględzin. W wyniku dynamicznego oddziaływania skutków wstrząsu dwóch pracowników: górnika-instruktora strzałowego oraz górnika, operatora ładowarki ŁK-1, doznało obrażeń powodujących czasową niezdolność do pracy. Poszkodowanych przetransportowano celem dalszej diagnostyki do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w Lubinie, skąd tego samego dnia zostali wypisani do domów.

Po przeprowadzeniu oględzin wyrobisk oddziału G-2 w polu GL-XXVIII/2 stwierdzono w wyrobiskach pola skutki wstrząsu w postaci m.in. urobień i obsypań ociosów, opadów warstw stropu do około 0,8 m powodujące liczne niedrożności wyrobisk, opadnięcia sygnalizatorów rozwarstwień stropu na skrzyżowaniach frontu. Ponadto w polu stwierdzono pozostawioną ładowarkę łyżkową oraz samojedyny wóz wiertniczy. Na podstawie skutków wstrząsu zjawisko zakwalifikowano jako tąpnięcie.

W trakcie oględzin wykonywano pomiary parametrów mikroklimatu uzyskując na trasie przejścia poza frontem rozcinkowym, przekroczenie wyznaczonej na 36,7°C temperatury suchej granicznej i występowanie temperatury zastępczej klimatu powyżej 32°C.

W związku z zaistniałym tąpnięciem i wypadkiem zbiorowym, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu w dniu 20 lipca 2026 r. wydał decyzję wstrzymującą ruch zakładu górniczego KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG „Rudna” w Polkowicach, w części dotyczącej prowadzenia eksploatacji w polu GL-XXVIII/2 oddziału G-2 w związku z zaistnieniem bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia i życia pracowników do czasu:

1. Przeprowadzenia kontroli stanu wyrobisk w polu GL-XXVIII/2, ich obudowy oraz doprowadzenia ich do stanu zgodności z ustaleniami projektu technicznego oraz usunięcia skutków tąpnięcia, w tym uwolnienia i wytransportowania maszyn i likwidacji zagrożenia od załadowanych środkami strzałowymi przodków P-105 z K-20 oraz K-17 z P-107, na zasadach ustalonych przez Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego zaopiniowanych przez kopalniane zespoły właściwe ds.

rozpoznawania i zwalczania tępai i zawałów oraz ds. rozpoznawania i zwalczania zagrożenia klimatycznego, ze szczególnym uwzględnieniem zapewnienia odpowiednich warunków przewietrzania i klimatycznych.

2. Dokonania przez kopalniane zespoły właściwe ds. rozpoznawania i zwalczania zagrożenia tępami i zawałami oraz ds. rozpoznawania i zwalczania zagrożenia klimatycznego analizy projektu technicznego eksploatacji w polu GL-XXVIII/2 oddziału G-2 w KGHM Oddział Zakłady Górnicze „Rudna” w Polkowicach, w kontekście dostosowania profilaktyki zagrożenia tępami i zawałami oraz obowiązujących zasad i rygorów prowadzenia robót w polu do zaistniałych warunków związanych z wystąpieniem tępnięcia i utratą drożności części wyrobisk na froncie rozcinkowym, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu i zasad prowadzenia ruchu w częściach pola eksploatacyjnego, gdzie występują trudne warunki mikroklimatu.
3. Ustalenia zasad i rygorów dalszego prowadzenia eksploatacji w polu GL-XXVIII/2 oddziału G-2 z uwzględnieniem opinii połączonych zespołów Przedsiębiorcy KGHM Polska Miedź S.A. właściwych ds. rozpoznawania i zwalczania zagrożenia tępami i zawałami oraz przewietrzania i zagrożenia klimatycznego, ze szczególnym uwzględnieniem zaistniałego tępnięcia oraz sposobu i zasad prowadzenia ruchu w częściach pola eksploatacyjnego na froncie rozcinkowym i poza nim, gdzie mogą występować warunki wskazujące na przekroczenie temperatury granicznej w wyrobiskach.

Ponadto, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego we Wrocławiu wstrzymał ruch ładowarki łyżkowej oraz samojednego wozu wiertniczego do czasu sprawdzenia ich stanu technicznego, usunięcia uszkodzeń i doprowadzenia do stanu zgodnego z dokumentacją techniczno-ruchową oraz uzyskania zezwoleń Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego na ponowne oddanie ich do ruchu.

Ewentualne inne działania Dyrektora OUG we Wrocławiu będą podjęte w toku prowadzonych badań przyczyn i okoliczności.

Informację opracowano na podstawie danych z OUG we Wrocławiu.